

The Development of Learning Achievement in Thai Language on The Spelling Section Does Not Match The Section by using Exercises Skill for Grade 2 Students at Ban Huay Dua School

Jutharat Onphisamai^{1*} and Atthaphong Phiwhleung¹

¹ Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, Thailand

* Corresponding author. E-mail: jutharat05032543@gmail.com

ABSTRACT

This article aimed (1) to compare the learning achievements in Thai language on the subject of spelling mismatch section before and after school by using skill exercises of of grade 2 students at Ban Huai Dua School, and (2) to study the opinions of grade 2 students toward learning activities The sample group was Prathom Suksa 2 students at Ban Huay Dua School. Preliminary research model (pre-experimental research) using a single-group method to measure the results before and after the experiment (One group Pretest - Posttest Design). The tools used in the research were learning management plans, exercises, pre- and post-test tests, and a questionnaire on students' opinions towards learning activities. The data were analyzed using basic statistics including mean, standard deviation and percentage. The results of the research were as follows the comparison results of learning achievement in Thai language on the spelling section does not match the section by using skill exercises of grade 2 students at Ban Huai Dua School, the opinions of grade 2 students toward learning activities were at the highest average level.

Keywords: The Spelling Section Does Not Match the Section, Skill Practice, Learning Management Activities

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ

จุฬารัตน์ อ่อนพิสมัย^{1*} และ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง¹

¹ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: jutharat05032543@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การแจกลูกสะกดคำ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ และ (2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ รูปแบบการวิจัยทดลองขั้นต้น (pre-experimental research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว เพื่อวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest - Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกหัด แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.50 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: มาตราตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา, แบบฝึกทักษะ, กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

© 2023 JAE: Journal of Applied Education

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กล่าวไว้ว่า การศึกษาหมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษา (2542 ฉบับแก้ไข 2553) หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็นรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพจากสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สรุปได้ว่า

หลักสูตรแบ่งสาระออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ 1) การอ่าน 2) การเขียน 3) การฟังการดูและการพูด 4) หลักการใช้ภาษาไทย และ 5) วรรณคดีวรรณกรรม ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้สอนนำไปจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนตามสมรรถนะที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะสาระที่ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยมาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

มาตราตัวสะกดเป็นสาระการเรียนรู้อีกหนึ่งเรื่องหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งถูกบรรจุไว้ในสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของทุกระดับชั้น เนื่องจากคำในภาษาไทยเป็นคำที่มีตัวสะกดเกือบทุกคำ บางคำเป็นมาตราตัวสะกดแบบตรงมาตรา แต่บางคำเป็นสะกดแบบไม่ตรงมาตราซึ่งทำให้อ่านยากเกินไป ดังนั้น นักเรียนอาจจะสับสนในอ่านสะกดคำ ดังที่ ประยูติ บุตรมาลา (2550) ได้ศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) พบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักเรียนส่วนหนึ่งไม่สามารถจำแนกได้ว่าตัวสะกดแต่ละมาตรามีตัวสะกดใดบ้าง จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าคำที่มีตัวสะกดตัวใด สัมผัสคล้องของกับคำที่มีตัวสะกดใด โดยเฉพาะคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จะเป็นเรื่องที่มีปัญหาสำหรับนักเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งปัญหาดังกล่าวข้างต้นนั้นก็ก็เป็นปัญหาที่ตัวผู้วิจัยเองก็ได้ประสบมาจากการสอนนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เช่นกัน ดังนั้นแล้วผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรมีการพัฒนาทักษะ ในด้านการอ่านสะกดคำด้วยตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราอันได้แก่ แม่กก แม่กบ แม่กน และแม่กด จึงมีการจัดการเรียนการสอนการอ่านมาตราตัวสะกดแบบไม่ตรงตามมาตราให้กับผู้เรียน โดยเริ่มจากการอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ อ่านเป็นประโยคอ่านจากค่าง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านมาตราตัวสะกดที่ดีขึ้นตามลำดับและตามความสามารถของผู้เขียน

ในการสอนนักเรียน ให้เกิดความมั่นใจในการเรียน สามารถอ่านสะกดคำได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วและแม่นยำนั้น ผู้สอนเองก็ควรที่จะมีความสามารถรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นการใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ การเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานไม่น่าเบื่อ สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน นอกจากนั้น ควรสอนให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ให้นักเรียนนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุญเพ็ญ สุวรรณศรี, 2548) ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงควรมีการวางแผนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ เลือกใช้เทคนิค การสอนที่น่าสนใจมีสื่อและอุปกรณ์ที่เพียงพอ เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสนใจในสิ่งที่กำลังเรียน เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยวิธีหนึ่งที่มีการกันคว่ำวิจัย และพบว่าผลการวิจัยสามารถแก้ปัญหาเขียนสะกดคำผิดได้ดีวิธีหนึ่ง คือ แบบฝึก ซึ่งแบบฝึกเป็นวัฏจักรที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนได้ดีมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545) แบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกหลายๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิด ความเข้าใจกว้างขวางขึ้น มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นนอกจากนี้จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยของ จาง หลิงหลิง (2559) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 นิติญาพร ใจเที่ยง และวรางคณา เทศนา (2564) รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ และ นารี ศรีปัญญา และ กระพัน ศรีงาน (2555) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่น่าสนใจ และมีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการเขียน และยังเป็นเรื่องมีที่ที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย หากนักเรียนได้ฝึกฝนบ่อยๆ ย่อมจะทำให้เกิดทักษะทางภาษาดีขึ้น อันจะเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่นๆ ต่อไป

ดังนั้น ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านสะกดคำได้อย่างถูกต้องและเข้าใจ ความหมายของคำ จึงได้ศึกษาวิจัยเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราขึ้นมาเพื่อให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สามารถอ่านสะกดคำได้อย่างถูกต้องและเข้าใจความหมายของคำในมาตราตัวสะกด และสอนเรื่องมาตราตัวสะกดเป็นองค์ประกอบหนึ่งของคำในภาษาไทย นอกจากนี้จะมีพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด แล้วยังประกอบด้วยวรรณยุกต์ ที่เป็นเครื่องหมายแทนเสียง การผันวรรณยุกต์ และเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีนิสัยรักการอ่าน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ การวิจัยทดลองขั้นต้น (pre-experimental research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลอง กลุ่มเดียว – วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest - Posttest Design) สัญลักษณ์ (T1 - x - T2)

E	หมายถึง กระบวนการทดลอง
T1	หมายถึง มีการทดสอบหรือเก็บคะแนนก่อนเรียน
X	หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกหัด
T2	หมายถึง มีการทดสอบหรือเก็บหลังเรียน

โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ ตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 75 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ ตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่สะเรียง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 12 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือ ได้แก่ แบบฝึกทักษะมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทั้งหมด 6 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเป็นชุดเดียวกัน แบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัย จำนวน 60 ข้อ คะแนนเต็ม 60 คะแนน และแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน ใช้เวลาแผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 6 ชั่วโมง

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

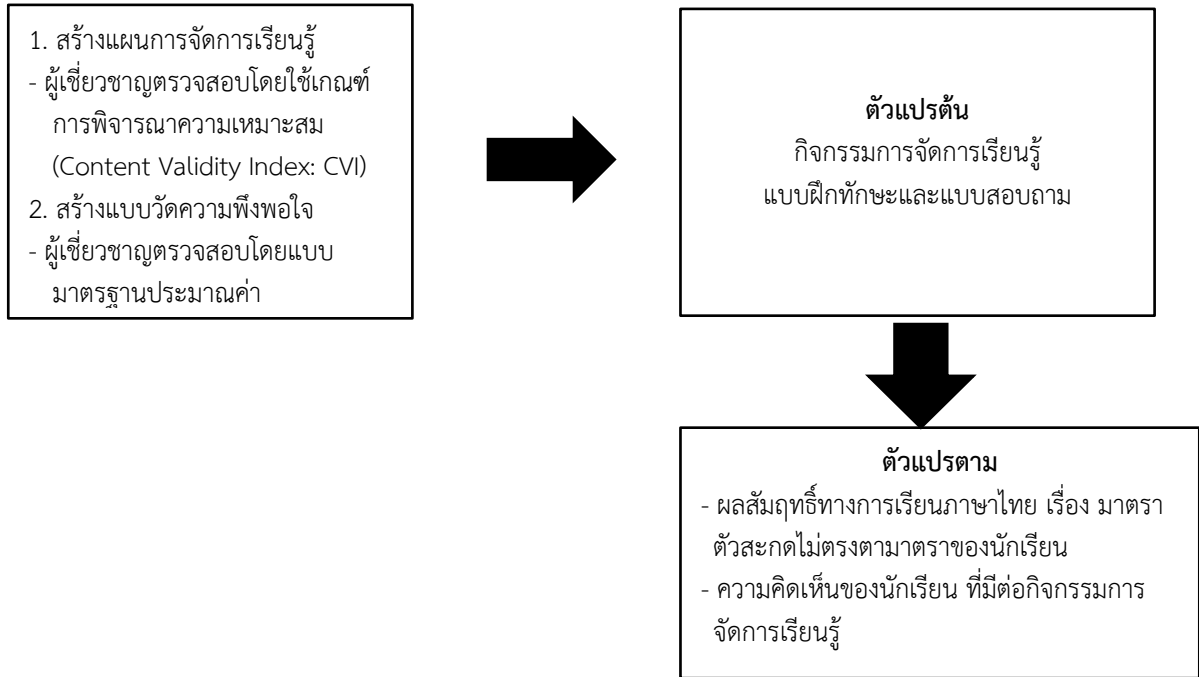
3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ ที่เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีความคิดเห็นในทางที่ดี มีความรู้สึกพอใจต่อการเรียนรู้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ เก็บคะแนนผลงานการอ่านมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1) ค่าเฉลี่ย 2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) ร้อยละ และเก็บระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน เป็นร้อยละ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตี๋

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตี๋ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 83.25$ S.D. 9.62) คิดเป็นร้อยละ 69.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า มีนักเรียนจำนวน 4 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 93.75$ S.D. 1.71) คิดเป็นร้อยละ 78.13 มีนักเรียนจำนวน 4 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 82.75$ S.D. 4.27) คิดเป็นร้อยละ 68.96 มีนักเรียนจำนวน 2 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 78.5$ S.D. 0.71) คิดเป็นร้อยละ 65.42 และมีนักเรียนจำนวน 2 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 68.00$ S.D. 1.41) คิดเป็นร้อยละ 56.67

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.39) รองลงมาคือ นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49) นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการเตรียมเนื้อหาการสอน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.5 1) นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.5 2) และนักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านความรู้ความสามารถของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.51)

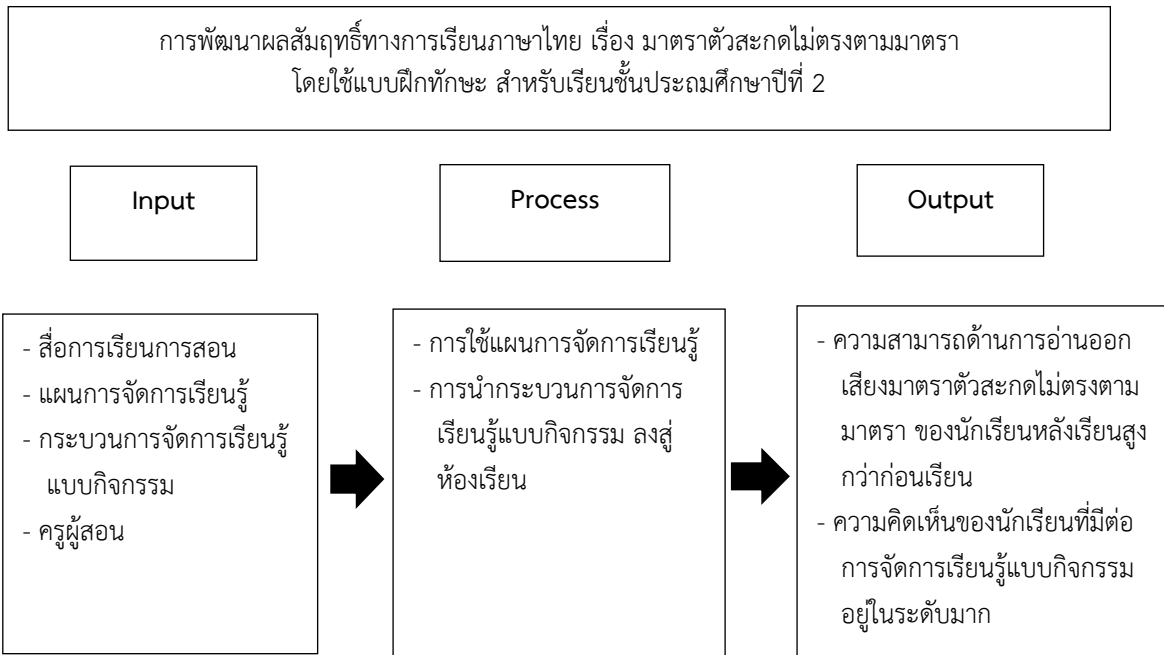
อภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูผู้สอนเน้นกิจกรรม โดยให้ผู้เรียนมีการปฏิบัติการจริง ครูช่วยอธิบายในประเด็นที่นักเรียนไม่เข้าใจอย่างจริงจัง สอดคล้องกับ สังวาลย์ จันทร์เทพยุพิน จันทร์เรือง และ อัญชลี เห่งตระกูล (2563) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดพรหมวิหาร) หลังได้รับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.26 คิดเป็นร้อยละ 85.66 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพระมหาโยธิน ไกรสร ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะแผนการจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ การใช้สื่อและแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย มีการบูรณาการ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้คิด วิเคราะห์ กล้าแสดงออก ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ พระมหาโยธิน ไกรสร (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด และสรिता ลิปรีชา และ ชิดชไม วิสุตกุล (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กดโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ได้จริง และส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาของนักเรียนที่สูงขึ้น และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ดังแผนภาพโมเดลต่อไปนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกหัด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าว่าจะใช้นวัตกรรมนี้ในการทำวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.2 ควรนำนวัตกรรมนี้ไปใช้กับนักเรียนในช่วงชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากจะมีความพร้อมและมีฐานความรู้ที่มากกว่า

2. ข้อเสนอแนะด้านการปฏิบัติการ

- 2.1 ผู้วิจัยสามารถปรับเปลี่ยนชั้นการสอน โดยการยุบรวมบางชั้นตอนเข้าด้วยกัน เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง
- 2.2 ผู้วิจัยควรที่จะเก็บคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อใช้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน เพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียน

3. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

- 3.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ
- 3.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ความสามารถของผู้เรียนภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยเตือ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.* กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จาง หลิงหลิง. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 9(2), 466-478.*
- นารี ศรีปัญญา และ กระพัน ศรีงาน. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 4(2), 86-97.*
- นิติญาพร ใจเที่ยง และ วิราจนา เทศนา. (2564). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาศกยภาพกำลังคนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 1(2), 77-88.*
- บุญเพ็ญ สุวรรณศร. (2548). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอน ตามคู่มือครูของกรมวิชาการ. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา).*
- ประณัติ บุตรมาลา. (2550). *ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT). (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).*
- พระมหาโยธิน ไกรษร. (2565). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารวิจัยวิชาการ, 5(6), 15-24.*
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *สัมมนาหลักสูตรภาษาไทย. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- สริตา ลีปรีชา และ ชิตชไม วิสุตกุล (2565). การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ตรงมาตราแม่กดโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์, 9(3), 460-471.*
- สังวาลย์ จันทร์เทพ, ยุพิน จันทร์เรือง และ อัญชลี เทังตระกูล. (2562). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตราด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. *วารสารบัณฑิตวิจัย, 10(1), 23-40.*